

Στις Γραφίες του ο Μπίοριες παρου-
σιάζει περιστασιακά που φαίνονται απόδρα,
που μοιάζουν με παραμύθια με όμως
"έτσι πιστεύεται ότι έγιναν από τους
παγγούς. Είναι και σαν παράδοση
του τόπου που κληροδοτείται και δια-
ωθήεται με προσθήκες και αφαιρέσεις
σε διάφορες παραλλαγές (όπως γίνεται
πάντα με την παράδοση).
Απόσπασμα προσπαθεί να αποδείξει ότι και
Γραφία γρηγορά ή παραγωγική,
σημειωμένος σε μαρτυρίες ανθρώπων
που (διατείνονται πώς) ήταν κληροδοτά,
σε δυνάμεις του άμωδρες, κατά κανόνα,
μνήμες και σε συνδυασμένες μεγέθους
αίτιου και αίτιατων. Δίνει χρονομέ-
ρες τόπου, χρόνου προσώπων, κάνει
παραπομπές και συγκρίσεις με κείμενα
αρχαιοελληνικά και γαλανικά και κα-
ταφεύγει σε διασπασμένους μαρτυρίες
που δείχνουν ότι Γραφία αν όχι από-
λυτα άληθη - πράγμα που ποτέ αμφί-
σβηταί να - τούλάχιστον άληθοφανή -
Συνήθως η Γραφία δίνεται
'έμφρασα, σαν αφήγηση σε πρώτο πρόσωπο
μεταξύ δύο άτομων με αντίθετες ερμηνείες.

II

Οι διαφορές ανάμεσα τους και οι ἀμφι-
βολίες δύνανται από ημετέρο αμνέροφα
(σεφ. 87-88)

Δεν γίνονται εἰ ἀποφθεγμασφεί,
ὁ διδασκασφός και ἕνα κάποιο γασσε
ρσνιο και ἄφθε ἀνατογασφικό εἶφος
και κρῶμα. Ὅχι σπασφίες εἰ ἀσωνομαεἶ
προεκτάσφει.

Πρόκειται γὰρ μνέροφμα ἡ
πρασφασφωἰτήσφας. Μετατρέφεται τὸ πα-
ράλογο σέ γογμῆ εἶηησφας, γωρσφίνα
ἀναρῆται. Συχνὰ σφεί ἰσασφίεσφ
δῶμα και δῶτης ἀφφασφας δέσφ και
ὁ ἕνας ἐμφασφίεται σάν ηἡσφας ἡ
φασφασφίας και τὸ ὑσασφινέδσφας τὸ
ἀφφας. Σάν προβοη τὸ ὄνειρο τῶν
ἡ τῶν κῆσφων φόδσφας ἡ ἀκόφμ ἡσφ
ἀνικασφασφίσφας εἰσφιδεμῶ τῶν.

Ὅσα τῶμα ἀσωνομαεἶ πασφίε
δσασφίε ἀνίσφασφας και γῶσφας εἶσφασφας
και πασφίε κείσφασφας ἀσφασφίεσφ.
Στὸ τῶμα εἰ ἰσασφίεσφ εἶσφασφας με
ἡ ἀσφασφίεσφ και ἀσφασφίεσφ
προβοησφασφίεσφ (σεφ. 20) ἡ κείσφασφας
ἀμνέροφα, σάν ἀσφασφίεσφ και κῆσφας

ἡ γρηγορία (σεφ. 41, 73, 80) ἢ με' ἐπι-
 κώδιο (σεφ. 59, 73, 80, 89). Κάνοτε
 συμπέρασμα καὶ ἐπιπέδιο συνωστάρ-
 χων (σεφ. 73, 80).

Ἡ μετεργύχωση εἶναι ὁ καρπὸς
 ὧν κεντιοῦνται οἱ ἰσορῖες καὶ ἡ
 ὑπαρξή ἀϊοδητῶν (πραγματικῶν) καὶ
 νοητῶν (φανταστικῶν) κόσμων ἀνα-
 ραίτητη προϋπόθεσις γιὰ τὴν ἐξέλιξη-
 τῶν ἡδονῶν - πορὲς ἡ δέσιν τῶν δύο κό-
 σμων ἀφ' ἑαυτῶν ἀφ' ἑαυτῶν ἀναδεικνύει
 (ὁ ἕνας παίρνει τὴν δέσιν τοῦ ἄλλου)
 καὶ ἀφ' ἑαυτῶν ἐνευταυκά (ὁ ἕνας
 εἶναι προδοξή καὶ ὁ ἄλλος γιὰ τὸν
 ἄλλου).

Ὁ δὲ δῆμιος οἱ γρηγορία καὶ
 ἡ γενικότερη δέσιν τοῦ φαίνεται
 σὺ "ὁ Μόρσες με' ἐγώ", σεφ. 104.
 Εἶναι ἕνας ἐπισημόνας παραφωδῶν.

Σε' μερικές ἰσορῖες κενταίε
 καὶ νὰ παραμωγούδισες τὴν η' γρηγορία
 ἀπὸ τὴν παρεμβολήν ἐνδὲ μὲσον ἰσορῶν
 πῶς σε' κάποιο σημεῖο τοὺς δέονται
 με' τὴν κῶρια (ἰσορῶν).

Αναγκαίως τότε να' εναναγάθω
τὸ κομμάτι γιατί ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐ
δουλοῦμαι καὶ τὰ μακρόσυρτα
καὶ περίεργα ἀρχαῖνα βιβλία
καὶ τοιαῦτα.

Βιβλιοθήκη Πανεπιστημίου Κύπρου